

namiste paaweti kásso ja sure melewalla
peäle, ei woinud nemmad mitte ühtesuggust
arro kátte sada. Lutherus piddas ikka Jum-
mala sanna kallimaks kui Roma liinna ülles-
ma piiskoppi sanna; agga seistsammast olli
ka kohhe arvata, et Lutherus paawstiga
süülise pididi sama, ja saige nenda. Roma
liinnast moisteti Lutherust hukka ja lükkati
tedda ristikoggodussest wälja; agga mawal-
litseja, kelle rikis Lutherus ellas, kes, isse
wagga, diglane mees, ka Lutherusse jum-
malafartlikko meelt tundis, ei tahtnud ted-
da mitte lasta hukkata ilma tedda ens-
nast enne kuulamatta, ja! káis sepárrast
wágga peäle, et temmale mitte ei piddand
kohhut moistetama Roma liinnas, waid Sak-
sama raiades ja Saksama kohtoseádussi mõe-
da. Tundsid ka teised Saksama würstid
et usso: asjus Lutherusse nouwõtmisest
wágga tarwilist abbi iggamehele wois kátte
jouda, pallusid sepárrast keisrit, et wõitaks
kohtopáwa seáda, kelleks Lutherust saaks
ennekutsuda; olli neil ennestel ka mitto asja

paawsti peäle kaebata ja nimmetasid kohhe
sadda kaebdust ülles. Keisri poolt láks siis
ramat wälja, mis Lutherusse kátte kásti sa-
ta, se olli kirjutud nenda:

Karolus, Jummal armust Roma
árrawallitseud keiser, Sak-
sama: rigis.

Ausamelesinne, armas ja jummalafartlik!
Et meie ja keis rigi: üllemad, kes praego
sin kous, nouuks olleme wõtnud, need õp-
petused ja kirjad lábbikulata, mis monnest
aiast sinnust on ilmunud, kásime ja sada-
me sulle sannumed, et kolme náddala aeges
wissist feie pead tulles ja mitte árra já-
ma; lubbame sulle ka saatjat lákkitada, kel-
lega sinna julgeste woid tulla ja ka omma
koto taggase miina, ilma middagi wággi-
walda egga kawwalust kartmata. Nenda
on meie nou ja tahtminne. Antud Wormsi
liinnast 1521messe aasta 6mal paastoku pá-
wal.

K a r o l u s.